

ЗМІСТ

ВНУТРІШНЯ ПОЛІТИКА.....	1
НАЦІОНАЛЬНА БЕЗПЕКА І ОБОРОНА.....	2
ЕКОНОМІКА.....	3
ЕНЕРГЕТИКА.....	4
ЗОВНІШНЯ ПОЛІТИКА.....	5
СОЦІОЛОГІЯ.....	6
ПОДІЇ ЦЕНТРУ РАЗУМКОВА.....	7

РЕВОЛЮЦІЯ ГІДНОСТІ НАВЧИЛА УКРАЇНЦІВ ПОКЛАДАТИСЯ НА ВЛАСНІ СИЛИ

Головне досягнення Революції гідності полягає в тому, що українці навчилися все вирішувати своїми силами.

На відміну від 2004р., українці перестали сподіватися на владу, політиків, чиновників. Із самого початку ці революції відрізнялися тим, що у 2004р. змін чекали від конкретної людини, у 2014р. зрозуміли, що багато чого залежить саме від них. Звичайні громадяни цілком можуть впливати на всі сфери життя. Цим пояснюється і надзвичайна соціологічна активність українців, ось уже впродовж року.

Це дозволить уникнути розчарувань і байдужості населення після того, як війна завершиться, і країна поступово повернеться до нормального життя. Фактично українці навчилися обігрівати, одягати, забезпечувати всім необхідним цілу армію, стояти до кінця, навіть ціною власного життя. А наївність, з якою колись суспільство чекало змін від чергового політика, залишилася в минулому.

Стосовно жителів Сходу, то відбулося подвійне розмежування: проукраїнське та антиукраїнське суспільство. З одного боку, багато жителів східних регіонів визначилися зі своєю національною належністю, ідентифікацією. Це потужний

сигнал наступним поколінням. З іншого боку, маємо людей, які не хочуть жити в Україні, маємо розколи сімей, спільнот, конфлікти вчорашніх друзів.

Дуже суб'єктивно говорити про негатив і позитив. Сьогодні ми маємо очевидні досягнення, але маємо і події очевидного трагізму для народу України.

Повна версія тексту

заступник директора соціологічної служби
Центру Разумкова
Михайло МІЩЕНКО

РЕФОРМУВАННЮ УКРАЇНИ МОЖУТЬ ЗАВАДИТИ САМІ УКРАЇНЦІ

З інтерв'ю про перебіг переговорів з приводу формування парламентської коаліції, а також про основні виклики, які супроводжуватимуть процес реформування України

– Чи є тема формування коаліції актуальною на тлі війни, що відбувається на Сході України?

Так, ця тема є безумовно актуальною. У Конституції прописано, що у новій Верховній Раді формується більшість, яка призначає уряд і яка бере на себе відповідальність за його діяльність. Я би сказав, що формування коаліції сьогодні відбувається більш прозоро, ніж це було востаннє.

– На прикладі якої держави зараз треба розвиватися Україні?

Треба йти шляхом України, яку ми хочемо збудувати. Іншого вибору у нас немає, бо жодна країна в світі не мала тих умов і обставин, які ми маємо сьогодні.

– З чого повинен почати свою роботу ново-призначений уряд України?

З виконання пакета вкрай необхідних реформ. Зараз не можна назвати точні закони, які необхідно ухвалити, але можна говорити про галузі, які потрібно реформувати, а це практично всі галузі.

У політичній сфері – це докорінна зміна виборчого законодавства. Це має бути пропорційна виборча система, базована на т.зв. відкритих списках. Є інформація, що начебто учасники

переговорів домовилися про те, що вибори міських голів великих міст проходитимуть у два тури. Це безумовний крок уперед. Це робиться для того, аби потім не виявилось, що новообраний голова не представляє інтересів міської громади. Місцеве самоврядування необхідно повністю реформувати. Там мають бути інші сфери діяльності, відповідальності, сфера повноважень.

Також треба повністю реформувати правоохоронні органи, судову та фіскальну системи. Якісь кроки у реформуванні країни вже зроблено, але до кінця цього року їх має бути значно більше. Також вони повинні бути більш серйозні, ніж були до цього. Це має бути цілісна конкретна політика.

– Яка основна загроза стоїть перед українською державою на шляху її реформування?

Україна й українці. Вони можуть загрозувати реформам активним і пасивним спротивом. Українці, як і багато інших народів, хочуть, щоб хтось прийшов і зробив усе за них.

Повна версія тексту

Провідний експерт
політико-правових програм
Центру Разумкова
Віктор ЗАМЯТІН

КОНФЛІКТИ ВСЕРЕДИНИ КОАЛІЦІЇ МАЮТЬ БУТИ РОЗВ'ЯЗАНІ ДО ПОЧАТКУ РОБОТИ ПАРЛАМЕНТУ

Поняття політичної відповідальності все ще залишається порожнім звуком для багатьох українських партійних діячів.

Враховуючи ступінь зрілості наших політичних сил, на жаль, можна розглядати як цілком природні речі те, що політики спочатку перед виборами об'єднуються, щоб іти в парламент, а потім починається з'ясування стосунків, з'являються особисті інтереси і т.п. Логічно, якщо політична сила йде на вибори єдиним списком, то всі питання стосовно засад, розбіжностей та амбіцій повинні бути зняті до виборів. Далі настає момент політичної відповідальності. Якщо політична сила проходить до парламенту і має можливість утворити фракцію, то вона повинна реалізовувати спочатку свою власну передвиборчу програму, тому що за неї виборці голосували, а потім, якщо вона увійде до коаліції – коаліційну угоду. Тобто це питання політичної відповідальності і зрілості тих політиків, які обрані до парламенту.

Прошло занадто мало часу, щоб люди оцінили свій вибір. Партії, які пройшли до парламенту, ще

не почали працювати, триває процес формування коаліції. Коли відкриється сесія і депутати принесуть присягу, тоді можна буде говорити про те, що є фракції, і вони нести відповідальність. Поки що це все є шлейфом процесу виборів. Критична точка – це відкриття сесії нового парламенту і роботи тієї чи іншої фракції. Тому поки що це не дасть негативного впливу у плані розчарування людей в обраних ними партіях. Але якщо наявні протиріччя не вдасться залагодити і їх буде перенесено вже на парламентську діяльність, тоді це вже може мати наслідки. Зараз є ще час, щоб були зняті всі можливі конфлікти і суперечності.

Повна версія [тексту](#)

*Заступник генерального директора –
директор політико-правових програм
Центру Разумкова
Юрій ЯКИМЕНКО*

УКРАЇНЦІ ПОКИ НЕ ВІДЧУВАЮТЬ ПОЗИТИВНОГО ЕФЕКТУ ВІД РОЗПОЧАТИХ УРЯДОМ РЕФОРМ

Твердження про те, що Уряд А.Яценюка нічого не робить в Україні, не відповідає дійсності. Я не люблю оперувати ярликами про те, що не відбувається жодних реформ. Зрозуміло, що українці хотіли би більше, краще, енергійніше, ефективніше тощо. Вже розпочалася антикорупційна реформа, прийнятий пакет антикорупційних законів. Почалася люстрація влади, реформа державного управління. Зменшується кількість чиновників, зменшуються

державні витрати. Змінено законодавство про державні закупівлі. Відбулося зменшення кількості дозволів, ліцензій тощо.

Але я погоджуюся з тим, що людям жити краще не стало. Бізнесу працювати легше також не стало.

*Заступник генерального директора –
директор політико-правових програм
Центру Разумкова
Юрій ЯКИМЕНКО*

Повна версія [тексту](#)

Національна безпека і оборона

СЛАБКЕ МІСЦЕ В ОБОРОНІ ДЕРЖАВИ

Перегрупування сил бойовиків у Донбасі може означати підготовку до масованого наступу. Виникає питання про найбільш загрозливі напрямки. При цьому важливо зрозуміти логіку Кремля. Скоріш за все, події розвиватимуться за наступним сценарієм:

- удару слід очікувати одночасно за кількома напрямками – там, де зараз зосереджені головні сили: Луганськ, Дебальцево, Донецьк;

- найбільш інтенсивних бойових дій можна очікувати саме на Луганському, Дебальцевському та Донецькому напрямках – з метою розширити окуповані території (наскільки дадуть), відтягнути до цього регіону українські сили та послабити угруповання під Маріуполем;

- головним напрямком, скоріш за все, стане все ж таки кримський, де зосереджуються регулярні сили РФ (не виключається, що за підтримки авіації);

- метою наступу буде НЕ СИЛОВЕ УТВОРЕННЯ КОРИДОРУ до Криму (це було б занадто прямолінійно та несхоже на кремлівську тактику), а розширення підконтрольної терористам території і примушення українського керівництва під загрозою нових великих людських втрат до ДОБРОВІЛЬНОЇ ЗГОДИ на запровадження підконтрольного Росії транзитного коридору поставки вантажів до півострова. Такий коридор не треба буде захищати (на відміну від силового варіанту), оскільки це буде передбачено зобов'язаннями України.

У випадку розвитку подій за таким сценарієм найбільш **слабким місцем в українській обороні може стати не військо, а воєнно-політичне керівництво** – з огляду на його надмірну прихильність до мирних засобів розв'язання конфлікту. За таких умов справа може навіть не дійти до інтенсифікації бойових дій, – якщо налякана АП без бою піде на поступки Кремлю. Але можливість силового варіанту відкидати не варто.

Що робити:

- негайно оцінити та забезпечити готовність військ до активної оборони на всю оперативну глибину: наявність реалістичних планів оборони, укомплектованість особовим складом, технікою, екіпіровкою, іншими матеріально-технічними засобами,

готовність систем розвідки, зв'язку та управління, інженерного забезпечення тощо;

- підтримати та надати допомогу громадським ініціативам із запровадження на суміжних територіях (особливо на загрозливих напрямках) сил народного ополчення (комітетів пильності, штабів, пунктів підготовки, добровольчих загонів);

- на випадок непередбачених ситуацій розробити плани захисту та евакуації населення;

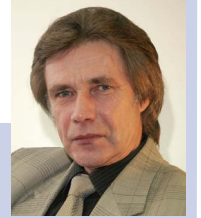
- підтримати і створити нові осередки партизанського руху на окупованих територіях, посилити на цих територіях дії диверсійно-розвідувальних груп;

- звернутися до МЗС РФ за підтвердженням відсутності російських військ і техніки на території Донбасу – з наступним завданням ударів по терористичних угрупованнях;

- активізувати звернення до західних країн про надання допомоги оборонітельними озброєннями;

- звернутися до ООН з проханнями: (а) визнати Росію стороною конфлікту (з метою позбавлення її права вето, згідно зі ст.27 Статуту ООН); (б) ввести над окупованими територіями Донбасу контрольовану безпальотну зону (з метою запобігання застосуванню Росією бойової і транспортної авіації для підтримки наступу терористичних угруповань).

Від спроб “запобігти третій світовій війні” (що є завданням провідних західних країн, але аж ніяк не України) слід перейти до активних реальних дій із захисту власної незалежності, суверенітету та територіальної цілісності.

*Директор військових програм
Центру Разумкова
Микола СУНГУРОВСЬКИЙ*

РОСІЯ ХОЧЕ КОНТРОЛЮВАТИ СУВЕРЕНІТЕТ УКРАЇНИ У ЗОВНІШНІЙ ПОЛІТИЦІ

Коментуючи заяву російської сторони, що Росії потрібна “стовідсоткова гарантія” того, що Україна не приєднається до НАТО, варто відзначити, що, *по-перше*, це чергова демонстрація того, що Росія намагається контролювати та обмежувати суверенітет України у виборі свого зовнішньополітичного курсу.

*Співдиректор програм
зовнішньої політики та міжнародної
безпеки Центру Разумкова
Олексій МЕЛЬНИК*

По-друге, в Росії не розуміють рівень власних амбіцій – того, що Кремль може вимагати.

Росія може якимось чином ставити подібне питання перед Україною, але не перед 28 країнами НАТО. Україна повинна усвідомлювати, що будь-яка вимога Росії – це завжди лише початок списку. За цією вимогою підуть інші, і так може продовжуватися дуже довго.

Зрозуміло, що політика – це мистецтво компромісу, але намагатися заспокоїти Росію задоволенням її вимог – це шлях до краху.

Повна версія [тексту](#)

Економіка

УСПІШНІ РЕФОРМИ ДОЗВОЛЯТЬ УКРАЇНІ РОЗРАХОВУВАТИ НА ЗМЕНШЕННЯ ЗОВНІШНЬОГО БОРГУ

Лише за умови активного проведення реформ Україна може через кілька років порушити питання про списання частини свого зовнішнього боргу.

Існують два варіанти, коли країна може звертатися за списанням боргів. Перший варіант – коли країна має глобальні проблеми, і нема можливості чекати, що країна спробує повернути чи реструктурувати борг, як приклад варто навести країни Латинської Америки у 80-90 роках минулого століття. На щастя у нас такої умови для скасування наших боргів немає.

Другий варіант списання боргів, застосовується тоді, коли країна успішно здійснює реформи. Наприклад,

Польщі пробачили борги, умовно кажучи, за “хорошу поведінку”. Коли Польща почала здійснювати реформи, стало зрозуміло, що скасування частини боргу дасть істотне полегшення країні. На жаль у нас такого поки теж немає.

Повна версія [тексту](#)

*Директор економічних програм
Центру Разумкова
Василь ЮРЧИШИН*

ЛИШЕ САНКЦІЇ ПРОТИ “ГАЗПРОМУ” ЗМОЖУТЬ СУТТЄВО ВПЛИнути НА РОСІЙСЬКУ ЕКОНОМІКУ

Обмежувальні заходи США і ЄС стануть реальною загрозою для російської економіки лише тоді, коли будуть запроваджені санкції проти “Газпрому”.

Наступним етапом санкцій, якщо вони будуть запроваджені, стануть секторальні санкції проти найбільших російських компаній. Думаю, що на останок залишається “Газпром”. Коли “Газпром” попаде в цей список, тоді це будуть реальні санкції.

Водночас не йдеться про повне припинення співпраці Європи з Росією у нафтогазовій сфері. Це саме той випадок, коли обидві сторони критично залежні від постачання. Тобто можна сперечатися, хто більше постраждає в разі запровадження санкцій

проти “Газпрому”, але в будь-якому разі це серйозний крок.

Дата запровадження нових обмежень залежатиме від наявності різких негативних змін у ситуації на Донбасі. Це можуть бути якісь сплановані рішення Кремля, наприклад, про чергову ескалацію конфлікту чи введення військ Росії, яке буде вже зовсім очевидне, бо зараз воно і так є, але всі намагаються робити вигляд, що їх немає. Або ж якийсь трагічний інцидент на зразок того, який був з малайзійським Боїнгом.

Повна версія [тексту](#)

*Співдиректор програм зовнішньої політики та міжнародної
безпеки Центру Разумкова Олексій МЕЛЬНИК*

ІНФЛЯЦІЯ НА РІВНІ 25% СТАНОВИТЬ НЕБЕЗПЕКУ ДЛЯ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ

Серед економістів немає єдиної точки зору на темпи інфляції, на її індикатори, але здебільшого вважається, що інфляція, яка вміщується в однозначну цифру, тобто не перевищує 10%, є помірною і такою, що навіть за деяких умов може сприяти певним структурним зрушенням. Коли інфляція виходить за рамки 10%, хоча деякі вважають, що це більше 20%, вона однозначно вже розглядається як ознак хвороби. І є таке поняття, як галопуюча інфляція – тобто це інфляція, яка вже вимагає певних заходів стабілізації. Інакше вона має тенденцію до переростання у процеси гіперінфляції, коли взагалі втрачається довіра до грошей і руйнується вся економічна система. В Україні ця проблема має кілька причин: вона пов'язана з втечею від гривні в іноземні валюти, що призводить до падіння курсу і знецінення гривні, оскільки країна залежить від імпорту. І це призводить до істотного зростання всіх цін через імпортну складову. Але одночасно уряд через фінансові обмеження відмовляється від тих чи інших дотацій, що також призводить до зростання цін.

Щодо можливостей підвищення купівельної спроможності громадян, то тут є одноразові речі, як зняття дотацій. Вони відбудуться, і цей інфляційний чинник перестане діяти. А є ті, що створюють таке зачароване коло. З цим треба боротися, а боротися тим, що треба обмежувати грошову масу. Якщо не проводити відповідну антиінфляційну політику, то ми матимемо руйнування всієї економічної системи. Безумовно, інфляція на рівні 25% – це небезпечний показник, і з цим треба боротися, і мати чим боротися.

Повна версія тексту

*Науковий консультант з економічних питань
Центру Разумкова
Володимир СІДЕНКО*

ЗБІЛЬШЕННЯ ДОПОМОГИ МВФ СПРИЯТИМЕ ВРЕГУЛЮВАННЮ ЕКОНОМІЧНОЇ СИТУАЦІЇ В УКРАЇНІ

Необхідно переглянути “пакет допомоги” від МВФ, який узгоджувався навесні 2014р., коли були зовсім інші умови, не було ще таких активних бойових дій на Донбасі.

Однією з проблем є те, що Україна має сплатити борг Росії за використаний газ минулого періоду в розмірі близько \$5,3 млрд. При цьому \$3,1 млрд. необхідно сплатити вже до кінця 2014р. Крім того, важливим є становище національної валюти й курсу долара, адже українські банки витратили близько \$3 млрд. на інтервенцію.

На разі золотовалютні резерви впали нижче критичного рівня й більше не відповідають жодним міжнародним нормам. Крім того, банк зазнає постійних втрат з регулярним рефінансуванням банківської системи, тому потрібна докапіталізація в обсязі близько 66 млрд. гривень. Загалом, можна сказати, що без збільшення допомоги МВФ у межах \$10-15 млрд., говорити про мінімальне врегулювання економічної ситуації в країні нема підстав.

Повна версія тексту

*Науковий консультант з економічних питань
Центру Разумкова
Володимир СІДЕНКО*

КОАЛІЦІЙНА УГОДА СВІДЧИТЬ, ЩО ЕКОНОМІЧНІ РЕФОРМИ ТРИВАТИМУТЬ ДАЛІ

На початку березня 2014р. країна взагалі знаходилася майже у стані краху. Але економіку втримали – вдалося домовитися з міжнародними фінансовими інститутами, які почали фінансувати Україну. Незважаючи на всі проблеми і перешкоди, була організована оборона. Ми оцінювали можливі економічні втрати на рівні 2009р., тобто глобальної кризи. Але зараз падіння є значно меншим, причому відбувається воно здебільшого за рахунок Донбасу – у Західній і Центральній Україні є ряд областей, де спостерігається позитивна динаміка.

Один з головних недоліків – обвал гривні. С.Кубів дійсно став тим камікадзе, який перейняв на себе удар девальвації, в неминучості якої ніхто не сумнівався, адже експерти давно говорили “попередникам”, що гривню потрібно поступово відпускати. Але те, що відбувалося з гривнею влітку і восени, радше

пояснюється відсутністю розуміння і послідовної політики з боку НБУ.

Є певний оптимізм стосовно коаліційної угоди. Звичайно, кожен охочий може розгорнути документ на будь-якій сторінці та розкритикувати чи не кожне положення. Але вже те, що п'ять досить неоднорідних політичних сил сформували та узгодили цей єдиний документ – це досягнення. Раніше такі документи писалися в закритому режимі, їх формулювання були більш розмитими. Крім того, в авторів угоди принаймні є розуміння необхідності реформ: прийняття нової фіскальної ідеології, спрямованої не лише на вилучення, а на спрощення правил ведення бізнесу і зменшення втручання держави в економіку.

*Директор економічних програм Центру Разумкова
Василь ЮРЧИШИН*

Повна версія тексту

Енергетика

МОНОПОЛІЗАЦІЯ РИНКУ НАФТОПРОДУКТІВ СУТТЄВО ВИКРИВЛЮЄ ЦІНУ БЕНЗИНУ В УКРАЇНІ

Можна сказати, що в Україні на ціноутворення нафтопродуктів, крім чинника суто цінового, який діє на міжнародних ринках нафти, впливають ще два потужні чинники. Насамперед ідеться про девальвацію гривні. Другим чинником є монополізація ринку і його непрозорість. Саме ці фактори є тим стримуючим елементом, який не дозволяє відбивати вартість бензину на українських заправках відповідно до змін на світових біржах.

Антимонопольний комітет і правоохоронні органи повинні боротися з тінізацією нафторинку. Для того, щоб українці могли купувати бензин за реальною ціною, відповідно до коливань світового ринку нафти, повинні працювати державні інститути.

Якщо курс гривні стабілізується, а на ринку з'явиться конкуренція, то коливання ціни на нафтопродукти в Україні будуть повністю відбивати коливання ціни на нафту на світових ринках. Тому що левову частку вартості в ціні нафтопродуктів складає нафта, а Україна сьогодні імпортує понад 80% нафтопродуктів.

*Директор енергетичних програм
Центру Разумкова
Володимир ОМЕЛЬЧЕНКО*

ЗМЕНШЕННЯ ВИДОБУТКУ НАФТИ ЗАГРОЖУЄ РОСІЇ ВТРАТОЮ ЄВРОПЕЙСЬКИХ РИНКІВ ЗБУТУ

Росія не отримує вигоди від зниження видобутку нафти, це ніколи не було стратегією країни, вони завжди намагалися продати якнайбільше сировини.

Тому Росія не зменшуватиме нафтовидобутку, інакше вона може втратити ряд ринків збуту. Вона постачає нафту здебільшого трубопровідним транспортом до країн Європи, і якщо Росія припинить постачання сировини за кордон, то втратить свій

вплив на європейські держави. На ці ринки придуть інші країни-постачальники нафти, і Росії доведеться докласти максимум зусиль, аби знову стати експортером нафти до Європи, і не факт, що це вдасться.

Повна версія [тексту](#)

*Директор енергетичних програм
Центру Разумкова
Володимир ОМЕЛЬЧЕНКО*

СКРУТНЕ ЕНЕРГЕТИЧНЕ СТАНОВИЩЕ ЗМУШУЄ УКРАЇНУ КУПУВАТИ ВУГІЛЛЯ У РОСІЇ

З інтерв'ю про закупівлю Україною вугілля за кордоном, а також про приватні теплові електростанції.

Основні вуглевидобувні об'єднання знаходяться на окупованій території Донбасу. З цієї причини Україна змушена компенсувати недолік вугілля закупівлями за кордоном. Українська енергетична система на 48% забезпечується атомними станціями, на 40% – тепловими. При цьому, якщо атомні станції працюють у базовому режимі, то теплові можуть маневрувати, тому без теплової генерації сьогодні українська енергетична система працювати не може. Вугілля є важливим компонентом для роботи енергетичної системи України. Левову частку займає об'єм вугілля, яке витрачається електростанціями.

– Україна купуватиме вугілля в ПАР, Росії, а також продовжуватиме використовувати вугілля з території Донецької і Луганської областей. Чому саме ці джерела?

Тому що сьогодні більше немає джерел, де ми можемо купувати вугілля. Крім того, вугілля таких дефіцитних марок, як “А” і “Т”, є не в усіх країнах. Це ПАР, Австралія, США і деякі інші країни. Складається враження, що в Україні є певні групи лобістів, які роблять все для того, щоб обмежити диверсифікацію постачання вугілля в нашу державу, поставити Україну в залежність від постачання з т.зв. ЛНР і ДНР, а також РФ. Тобто намагаються зробити так, щоб Україна потрапила не лише в газову залежність, але ще й у вугільну. З цього питання є необхідною ретельна робота наших спецслужб, які повинні знайти цих людей. І тут питання не в грошах, а в збереженні суверенітету та безпеки України.

Вугілля ж можна купувати на біржі, залежно від ціни і якості. Нас не повинно хвилювати, звідки воно на біржовому ринку, адже головне, щоб усі параметри влаштували Україну. У цьому варіанті немає проблем, окрім фінансів і логістики. Сьогодні на міжнародних ринках дефіцит вугілля не спостерігається. При цьому ціни на вугілля, якщо перекладати

на теплотворну здатність, цілком конкурентоздатні з газом та іншими енергоносіями. За останні 3-4 роки ціна на вугілля впала на міжнародних ринках на 30-40%, тому сьогодні вугільне паливо є економічно вигідним. Але воно створює певні економічні проблеми з урахуванням того, що наше устаткування теплових електростанцій застаріле, немає фільтрів і системи очищення, тому це досить серйозне навантаження на доквілля. Але в тому скрутному становищі, в якому перебуває сьогодні Україна, питання екології відходять на другий план.

– У ЗМІ з'явилась інформація, що Україна веде переговори з Росією про закупівлю електроенергії. Що Ви про це думаєте?

Так, був відповідний Указ Президента П.Порошенка. Недавно він був опублікований. Цей Указ передбачає можливість закупівлі вугілля як на окупованих територіях, так і в РФ. У принципі, якщо вони продають товар без будь-яких політичних умов, його можна купувати, але водночас не можна забувати про диверсифікацію джерел постачання, щоб не потрапити в повну залежність.

Україна експортує електроенергію до Молдови, Білорусі, Угорщини, Словаччини, Польщі близько 6-7 млрд. кіловат щороку. До 2014р. профіцит був, але ми повертаємося до теми вугілля – немає вугілля, немає достатньої можливості виробляти електроенергію. Неможливо без енергоносіїв продавати потужність, необхідну для роботи енергосистеми. Але треба розуміти, що в Росії немає бізнесу, окремого від влади, особливо такого бізнесу, який займається торгівлею з Україною. Тому в нас не повинно бути жодних ілюзій стосовно того, що продаж енергетичних ресурсів нашої країні відбуватиметься без політичного підтексту.

Повна версія [тексту](#)

*Директор енергетичних програм Центру Разумкова
Володимир ОМЕЛЬЧЕНКО*

Зовнішня політика

ВТЕЧА ПУТІНА З САМІТУ G20 ВКОТРЕ ПІДТВЕРДЖУЄ, ЩО СВІТ ПІДТРИМУЄ УКРАЇНУ

Президент Росії В.Путін насправді не поїхав з саміту G20 через “щільний графік”, а втік, оскільки йому було некомфортно серед світових лідерів, які чітко висловили засудження російської політики на Донбасі.

Досить різко виступили і Президент США Б.Обама, який казав про можливе продовження санкцій, і Прем'єр-міністр Великої Британії Д.Камерон, і Канцлер Німеччини А.Меркель. Фактично, політика Росії відносно України отримала категоричне та однозначне засудження. До цього ж слід додати ініціативу трьох країн, а саме США, Японії та Австралії, про спільні дії стосовно подальшого просування санкцій проти Росії.

На саміті сформувалося своєрідне міжнародне ядро протистояння російській політиці. Саміт G20 показав єдність світової спільноти в підтримці України й засудженні російської політики.

Однак якимось радикальних змін у політиці Росії найближчим часом не відбудеться. Росія й надалі проведиме агресивну політику проти України, підтримуватиме бойовиків у Луганській і Донецькій областях. РФ зацікавлена в тому, щоб на території України був своєрідний дезінтегруючий анклав, зона напруженості, яка б розхищувала економіку України й

загрожувала її державності, а також підривала курс України на євроатлантичну інтеграцію.

Варто зазначити, що історія російської агресії проти України почалася задовго до військового конфлікту. Спочатку з “м'якого примусу” до вступу до Євроазійського союзу, потім – економічного та енергетичного тиску. У подальшому відносини з Росією варто будувати навіть не з нуля, а з мінусової позначки, оскільки українське суспільство отримало колосальний травматичний досвід.

Разом з тим головною загрозою для України зараз є не повномасштабне вторгнення, а можливість замороження конфлікту на Донбасі. Ключова проблема в цьому – безконтрольність російського кордону, через який проходять т.зв. “гуманітарні конвої”.

Повна версія [тексту](#)

*Співдиректор програм
зовнішньої політики та міжнародної
безпеки Центру Разумкова
Михайло ПАШКОВ*

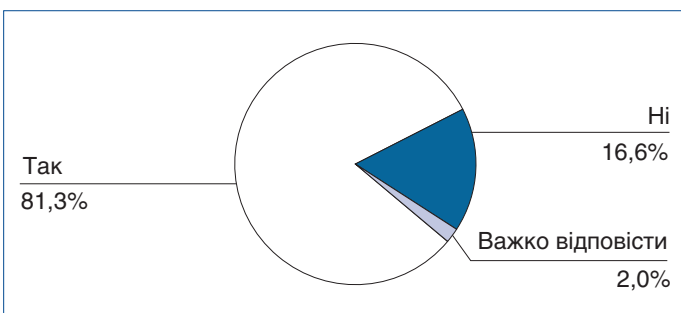

У цьому номері інформаційного бюлетеня наведені окремі результати опитування, проведеного соціологічною службою Центру Разумкова з 10 по 14 жовтня 2014 року в усіх регіонах України за винятком Криму.

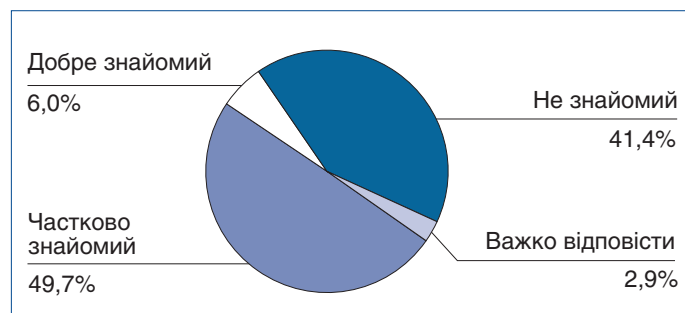
Опитано 2004 респонденти віком від 18 років. Теоретична похибка вибірки – 2,3%. Опитування

проведене в рамках постійного проекту Центру Разумкова “Партійна система України: особливості становлення проблеми функціонування, перспективи розвитку”. Більш докладно з результатами соціологічних досліджень, проведених Центром Разумкова, можна ознайомитися на нашому сайті <http://www.razumkov.org.ua>.

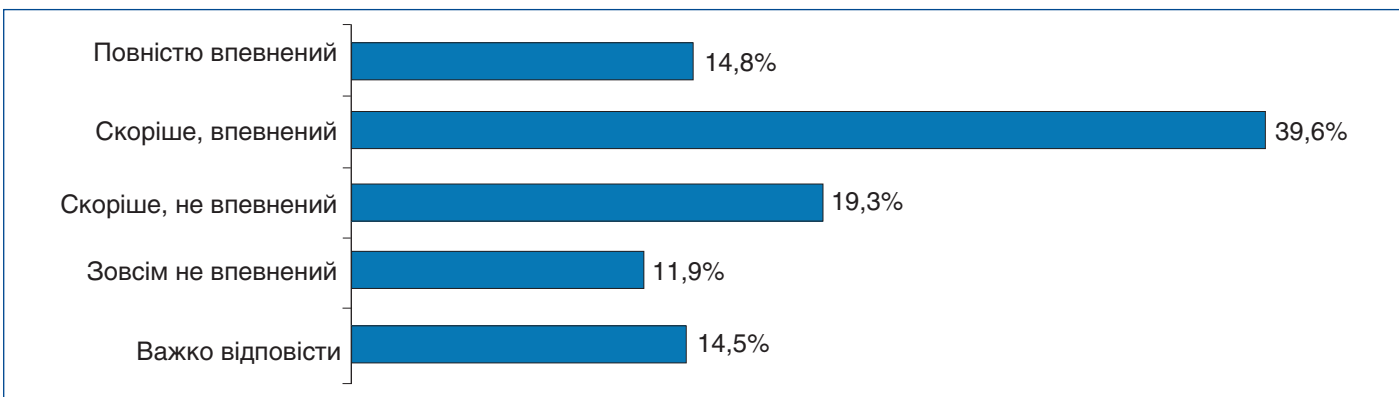
25 вересня 2014 р. Верховна Рада України прийняла Закон “Про очищення влади” (люстрацію). Чи знаєте Ви про це?
% опитаних

Чи знайомі Ви з основними положеннями Закону України про очищення влади (люстрацію)?
% опитаних

Чи вважаєте Ви, що застосування закону про очищення влади (про люстрацію) призведе до оздоровлення і нормального розвитку України?
% опитаних

Де необхідно провести процес очищення влади (люстрацію) якнайшвидше?
% опитаних

* Респондентам пропонувалося відзначити не більше трьох прийнятних варіантів відповіді.

Події Центру Разумкова

УЧАСТЬ У КРУГЛОМУ СТОЛІ - СЕМІНАРІ НА ТЕМУ “ВИКЛИКИ БЕЗПЕЦІ: УКРАЇНА, ЄВРОПА, СВІТ”

6 листопада 2014р. в Дипломатичній академії при МЗС України відбувся круглий стіл - семінар на тему “Виклики безпеці: Україна, Європа, світ”. Захід відбувся за участі відомих представників дипломатичного корпусу, експертного середовища України та великої студентської аудиторії Академії.

Від Центру Разумкова участь у заході взяв директор військових програм М.Сунгуровський з виступом на тему “Загальна структура процесу аналізу загроз у рамках побудови раціональної системи забезпечення національної безпеки”. У виступі було запропоновано інструмент, який дозволяє спростити аналіз загроз в умовах інформаційної невизначеності та вбудувати його у загальний процес обґрунтування раціональної системи захисту національних інтересів України. За оцінками організаторів круглого столу, запропонований інструмент стане у пригоді студентам та іншим початківцям у вивченні загроз і систематизації отриманої інформації.

ФАХОВА ДИСКУСІЯ “СЕРЕДНІЙ КЛАС В УКРАЇНІ: СОЦІОЛОГІЧНИЙ ПОРТРЕТ”

20 листопада 2014р. Центр Разумкова за підтримки Фонду Фрідріха Наумана за Свободу в рамках проекту “Середній клас в Україні: соціальний склад, життєві цінності, готовність до асоціації і просування демократичних стандартів” провів фахову дискусію “Середній клас в Україні: соціологічний портрет”. У дискусії брали участь представники громадських, науково-дослідницьких і соціологічних організацій, а також вищих навчальних заходів, зокрема М.Мищенко, В.Паніото, В.Костиця, Л.Черенько, Т.Стецьків, І.Бекешкіна, Є.Головаха, В.Саріогло та ін.

Під час дискусії обговорювалися такі питання, як соціальні та соціально-демографічні характеристики середнього класу; цінності та громадська активність середнього класу; соціальне самопочуття, довіра до соціальних інститутів і соціального оточення та ін. Учасники заходу проаналізували питання формування та перспективності розвитку середнього класу, як необхідної складової функціонування стабільного суспільства, а також висловили свої міркування з приводу додаткових критеріїв ідентифікації середнього класу, що дозволили б більш чітко сформулювати портрет особи середнього класу та визначити частку середнього класу в Україні.

Читати видання “Середній клас в Україні: критерії ідентифікації. Позиції експертів, уявлення і самовизначення громадян”

Читати видання “Український середній клас очима його представників. Дискусії у фокус-групах”

Read in English “Middle Class in Ukraine: Identification Criteria. Expert Assessments, Citizens’ Perceptions, and Self-Identification”

ЕКСПЕРТНА ЗУСТРІЧ “ПАРТНЕРСТВО УКРАЇНА-НАТО: СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ”

20 листопада 2014р. у Центрі Разумкова відбулася експертна зустріч, організована спільно з Офісом зв'язку НАТО в Україні, на тему: “Партнерство Україна-НАТО: стан та перспективи”.

Учасники дискусії обговорили стан і можливості розвитку відносин України з Північноатлантичним Альянсом, нагальні проблеми та стратегічні перспективи національної безпеки, ролі громадянського суспільства у формуванні порядку денного та популяризації партнерства Україна-НАТО.

У дискусії взяли участь представники органів державної влади, громадських організацій, співробітники Штаб-квартири НАТО та представництв Альянсу в Україні.

УЧАСТЬ У МІЖНАРОДНОМУ СЕМІНАРІ “МЕДІА В ПОЛІТИЧНОМУ КОНТЕКСТІ – ЗАСІБ КОНТРОЛЮ ЧИ ІНСТРУМЕНТ ПРОПАГАНДИ?”

24 листопада 2014р. спів-директор програм з питань зовнішньої політики та міжнародної безпеки Олексій МЕЛЬНИК виступив з доповіддю на тему “Роль пропаганди в українському конфлікті” перед учасниками міжнародного семінару “Медіа в політичному контексті – засіб контролю чи інструмент пропаганди?”. Організатори заходу – Стокгольмський міжнародний інститут дослідження миру (СІПРІ) та Факультет журналістики Стокгольмського Університету.

ЗУСТРІЧ З НАДЗВИЧАЙНИМ І ПОВНОВАЖНИМ ПОСЛОМ СПОЛУЧЕНИХ ШТАТІВ АМЕРИКИ В УКРАЇНІ

24 листопада 2014р. відбулася зустріч представників Центру Разумкова з Надзвичайним і Повноважним Послом Сполучених Штатів Америки в Україні паном Джеффри Пайеттом. Від Посольства США у зустрічі також брав участь Радник з питань преси, освіти і культури пан Конрад Тернер.

Від Центру Разумкова у зустрічі взяли участь Генеральний директор А. Рачок, заступник генерального директора – директор політико-правових програм Ю. Якименко, наукові консультанти В. Мусіяка та В. Сіденко, директор енергетичних програм В. Омельченко та директор військових програм М. Сунгуровський.

Під час бесіди учасники зустрічі обмінялися думками відносно політичної, економічної та безпекової ситуації в Україні, перспектив реалізації реформ новообраним Парламентом та новим Урядом.

Окрема увага під час обговорення була присвячена стану і проблемам діяльності неурядових аналітичних центрів України, їх взаємодії з органами влади. Сторони висловили обопільну зацікавленість у налагодженні системної співпраці між українськими та американськими Think Tanks та засвідчили свою готовність до практичних дій у цьому напрямі.

УКРАЇНСЬКИЙ ЦЕНТР ЕКОНОМІЧНИХ І ПОЛІТИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ
ІМЕНІ ОЛЕКСАНДРА РАЗУМКОВА

Адреса: 01015, Україна, Київ, вул. Лаврська, 16
Телефон: (044) 201-11-98, факс.: (044) 201-11-99
Зворотній зв'язок: newsletter@razumkov.org.ua